РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

3 март 2011 година *

По дело C-440/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Sąd Najwyższy (Полша) с акт от 18 август 2009 г., постъпил в Съда на 11 ноември 2009 г., в рамките на производство по дело

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu

срещу

Stanisława Tomaszewska,

СЪДЪТ (пети състав)

състоящ се от: г-н J.-J. Kasel (докладчик), председател на състав, г-н A. Borg Barthet и г-н E. Levits, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

* Език на производството: полски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 17 ноември 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu, от г-жа D. Karwala-Szot и г-жа B. Rębilas, в качеството на представители,

— за полското правителство, от г-жа J. Faldyga и г-жа A. Siwek, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-н V. Kreuschitz и г-жа M. Owsiany-Hornung, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 45 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за

социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година (ОВ L 28, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 35 и поправка в ОВ L 32, 2008 г., стр. 31), изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година (ОВ L 392, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 288, наричан по-нататък „Регламент № 1408/71“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Nowym Sączu (социалноосигурителна институция — каса на Nowy Sącz, наричана по-нататък „Zakład Ubezpieczeń Społecznych“) и г-жа Tomaszewska по повод на зачитането на завършен в друга държава членка период на внасяне на осигурителни вноски от заинтересованата, както и начините на определяне на минималния период, изискван от полското право за придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Правна уредба

Правната уредба на Съюза

3 Съгласно член 1, буква с) от Регламент № 1408/71 изразът „осигурителни периоди“ означава периодите, през които са внасяни вноски или периодите на трудова или самостоятелна заетост, които се определят или признават за осигурителни периоди от законодателството, съгласно което са завършени или се считат за завършени, както и всички приравнени на тях периоди, когато

съгласно споменатото законодателство се считат за равностойни на осигурителни периоди.

4 Член 45 от посочения регламент, озаглавен „Зачитане на завършени осигурителни периоди или периоди на пребиваване съгласно законодателствата, чийто субект е било заето или самостоятелно заето лице с оглед придобиване, запазване или възстановяване на правото на обезщетения“, гласи в параграф 1:

„Когато съгласно законодателството на държава членка придобиването, запазването или възстановяването на правото на обезщетения по схема, която не е специална по смисъла на параграфи 2 или 3, зависи от завършването на осигурителни периоди или периоди на пребиваване, компетентната институция на тази държава членка при необходимост взема под внимание завършените осигурителни периоди или периоди на пребиваване съгласно законодателството на всяка друга държава членка, независимо дали по обща или специална схема, или като заето или самостоятелно заето лице. За целта тя отчита тези периоди като завършени съгласно собственото ѝ законодателство.“

Националната правна уредба

5 В Полша пенсиите за осигурителен стаж и възраст и другите пенсии се уреждат от Закона за пенсиите за осигурителен стаж и възраст и другите пенсии, изплащани от социалноосигурителната каса (ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) от 17 декември 1998 г. в консолидирания му текст (Dz. U. от 2004 г., №° 39, позиция 353, наричан по-нататък „Закон за пенсиите за осигурителен стаж и възраст“).

6 Член 5 от Закона за пенсиите за осигурителен стаж и възраст гласи:

„1. За определяне на правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст или на друга пенсия и за отпускане на посочената при спазване на параграфи 2—5 се зачитат:

1) периодите, през които са внасяни осигурителни вноски, посочени в член 6;

2) периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, посочени в член 7.

2. За определяне на правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст или на друга пенсия и за отпускане на посочената периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, се зачитат до една трета от удостоверените периоди, през които са внасяни осигурителни вноски.

[…]“

7 Член 10, параграф 1 от посочения закон гласи:

„За определяне на правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст или на друга пенсия и за отпускане на посочената като периоди, през които са внасяни осигурителни вноски, при спазване на член 56, се зачитат и:

[…]

3) завършените преди 1 януари 1983 г. периоди на заетост в земеделско стопанство на лице, навършило 16 години, когато периодите, през които са внасяни вноски, и периодите, през които такива не са внасяни, определени според членове 5—7, са с продължителност, по-малка от тази, която се изисква за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, до необходимото за допълване на тази продължителност."

8 Член 29, параграф 1, точка 1 от Закона за пенсиите за осигурителен стаж и възраст гласи следното:

„Сред осигурените лица, родени преди 1 януари 1949 г. и които не са достигнали пенсионната възраст, предвидена в член 27, точка 1, могат да придобият право на пенсия:

1) жените, навършили 55-годишна възраст, ако са изпълнили период, през който са внасяли вноски и през който не са внасяли такива, равняващ се поне на 30 години или поне на 20 години, ако докажат, че са били засегнати от пълна неработоспособност."

9 Съгласно член 46 от този закон:

„1. От правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст според условията, предвидени в членове 29, 32, 33 и 39, могат са се ползват и осигурените лица, родени след 31 декември 1948 г. и преди 1 януари 1969 г., ако отговарят на следните условия:

1) не са сключили договор с открит пенсионен фонд или са подали искане за прехвърляне към държавния бюджет с посредничеството на органите на социалното осигуряване, на средствата, натрупани по сметката им в открит пенсионен фонд;

2) към 31 декември 2008 г. отговарят на предвидените в тези разпоредби условия за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст."

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

10 Г-жа Tomaszewska, родена на 1 март 1952 г., след като навършва 55-годишна възраст, подава искане за по-ранно пенсиониране.

11 Тя не се е присъединила към открит пенсионен фонд и е завършила в Полша осигурителни периоди с внасяне на вноски с продължителност 181 месеца, периоди без внасяне на осигурителни вноски с продължителност 77 месеца и 11 дни, както и периоди на заетост в земеделското стопанство на родителите си с продължителност 56 месеца и 25 дни. Освен това тя е завършила на територията на бившата Чехословашка социалистическа република осигурителни периоди с внасяне на осигурителни вноски с продължителност 49 месеца.

12 С решение от 2 август 2007 г. Zakład Ubezpieczeń Społecznych отхвърля подаденото от г-жа Tomaszewska искане за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание, че последната не е доказала, че е завършила задължителния минимален осигурителен период от 30 години, предвиден в член 29, параграф 1, точка 1) от Закона за пенсиите за осигурителен стаж и възраст. Като се има предвид, че по силата на член 5, параграф 2 от този закон периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, не могат да надхвърлят една трета от завършените в Полша периоди, през които са внасяни осигурителни вноски, Zakład Ubezpieczeń Społecznych допуска като периоди, през които са внасяни осигурителни вноски, да ѝ се признаят само 181 месеца, а като периоди, през които не са внасяни осигурителни вноски — 60 месеца и 10 дни. Освен това, тъй като г-жа Tomaszewska не разполага с удостоверение за пълна

неработоспособност, Zakład Ubezpieczeń Społecznych приема, че тя не отговоря на условията за по-ранно пенсиониране при жените.

13 Г-жа Tomaszewska подава жалба срещу това решение пред Sąd Okręgowy w Nowym Sączu (регионален съд в Nowy Sącz). С решение от 7 декември 2007 г. последният уважава отчасти жалбата на г-жа Tomaszewska като приема, че считано от 14 май 2007 г., тя има право на пропорционална пенсия за осигурителен стаж и възраст.

14 С решение от 5 август 2008 г. Sąd Apelacyjny w Krakowie (апелативен съд в Краков) отхвърля въззивната жалба, подадена от Zakład Ubezpieczeń Społecznych, и потвърждава първоинстанционното решение.

15 Според Sąd Apelacyjny w Krakowie сумирането на осигурителните периоди, завършени в Полша и в чужбина, позволява периодите, през които са внасяни осигурителни вноски в Полша и в чужбина, да се зачетат изцяло в съответствие с принципа на равно третиране на работниците мигранти. Всъщност, да се приеме, че периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, не могат да надвишават една трета от завършените в Полша периоди, през които такива са внасяни, би довело до положение, в което периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, се отчитат по-неблагоприятно за работниците мигранти, отколкото за лицата, доказали относително дълги периоди, през които са внасяни осигурителни вноски в Полша.

16 Zakład Ubezpieczeń Społecznych подава касационна жалба като изтъква погрешно тълкуване на член 45, параграф 1 от Регламент № 1408/71 и на член 15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент № 1408/71 (ОВ L 74, стр.1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74), изменен и актуализиран с Регламент № 118/97 (наричан по-нататък „Регламент №° 574/72“), както и на член 5, параграф 2 от Закона за пенсиите за осигурителен

стаж и възраст. Всъщност Sąd Apelacyjny w Krakowie погрешно приел, че завършените в Полша периоди, през които не са внасяни осигурителни вноски, трябва да се зачитат, доколкото не надвишават една трета от удостоверените в Полша и в чужбина периоди на внасяне на осигурителни вноски.

17 Zakład Ubezpieczeń Społecznych счита, че трябва да се следва редът, посочен в член 45, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 за зачитане на различните осигурителни периоди. За да прецени дали осигурителният период, завършен в дадена държава членка, е достатъчен за пораждане на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, компетентната институция на тази държава членка трябва първо да приложи единствено законодателството на посочената държава членка и да определи дали завършеният в последната осигурителен период може да даде право на изплащана от посочената институция пенсия за осигурителен стаж и възраст. Ако така определените осигурителни периоди не са достатъчни, следва на второ място да се зачетат осигурителните периоди, завършени в други държави членки.

18 Този подход се потвърждавал от текста на член 15 от Регламент № 574/72. Освен това той позволявал да се зачетат всички завършени в чужбина осигурителни периоди, независимо дали става въпрос за периоди, през които са внасяни осигурителни вноски, или за периоди, през които не са внасяни осигурителни вноски, доколкото евентуално ограничаване на зачитането на някои периоди, през които са внасяни осигурителни вноски, нямало да се прилага за завършените в чужбина периоди, което придобивало важно значение, в случай че подобни периоди са завършени съгласно законодателството на държава членка, която ги зачита при установяване на придобиването на право на обезщетение.

19 За сметка на това според Sąd Apelacyjny w Krakowie, за да определи правото на обезщетения, изплащани от социалното осигуряване в съответствие с член 45, параграф 1 от Регламент № 1408/71, всяка държава членка е длъжна да приравни осигурителните периоди, завършени на територията на всяка друга държава членка на Европейския съюз, на осигурителните периоди, завършени на нейна територия.

20 След като установява, че позицията на Sąd Apelacyjny w Krakowie все пак се потвърждава от текста на член 46, параграф 2, буква а), изречение първо от Регламент № 1408/71 относно изчисляването на теоретичния размер на обезщетението, запитващата юрисдикция стига до заключението, че спорът се свежда до въпроса дали границата, която не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, се равнява на една трета от продължителността на завършените в Полша удостоверени периоди, през които са внасяни осигурителни вноски, или на една трета от всички осигурителни периоди, натрупани през професионалния стаж на осигуреното лице, включително натрупаните в други държави членки.

21 При тези обстоятелства Sąd Najwyższy решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 45, параграф 1 от Регламент [№ 1408/71] във връзка с член 15, параграф 1, буква а) от Регламент [№ 574/72] да се тълкува в смисъл, че налага на компетентната институция на държава членка, която установи, че даден работник не отговаря на условието да е завършил в тази държава членка достатъчно дълъг осигурителен период, за да придобие право на пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно законодателството на същата държава членка, да зачете завършения в друга държава членка осигурителен период, при което или да преизчисли осигурителния период, от който зависи придобиването на правото, като приложи разпоредбите на националното право и приравни осигурителния период, завършен в друга държава членка на осигурителен период, завършен в тази държава, или да добави осигурителния период, завършен в друга държава членка, към националния период, предварително изчислен въз основа на разглежданите разпоредби?“

По преюдициалния въпрос

22 В самото начало следва да се уточни, че спорът между Zakład Ubezpieczeń Społecznych и г-жа Tomaszewska засяга въпроса за придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, който попада в обхвата на член 45, параграф 1 от Регламент № 1408/71, докато правилата за изчисляване на размера

на обезщетенията се определят в член 46 и сл. от посочения регламент (вж. в този смисъл Решение от 9 декември 1993 г. по дело Lepore и Scamuffa, C-45/92 и C-46/92, Recueil, стр. I-6497, точка 13, както и Решение от 12 септември 1996 г. по дело Lafuente Nieto, C-251/94, Recueil, стр. I-4187, точка 49).

23 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 45, параграф 1 от Регламент № 1408/71 трябва да се тълкува в смисъл, че при определянето на минималния осигурителен период, изискван от националното право за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от работник мигрант, компетентната институция на съответната държава членка трябва да зачете, за нуждите на определянето на предвидената от правната уредба на тази държава граница, която не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо периодите, през които такива са внасяни, единствено натрупаните в тази държава членка периоди на внасяне на осигурителни вноски, или всички осигурителни периоди, натрупани през професионалния стаж на работника мигрант, включително в други държави членки.

24 Съгласно постоянната съдебна практика държавите членки са компетентни да определят условията за отпускане на социалноосигурителни обезщетения, стига приетите условия — дори да са по-строги — да не водят до явна или прикрита дискриминация между работниците на Съюза (Решение от 20 септември 1994 г. по дело Drake, C-12/93, Recueil, стр. I-4337, точка 27, Решение от 20 февруари 1997 г. по дело Martínez Losada и др., C-88/95, C-102/95 и C-103/95, Recueil, стр. I-869, точка 43, както и Решение от 20 януари 2005 г. по дело Salgado Alonso, C-306/03, Recueil, стр. I-705, точка 27).

25 Действително създадената с Регламент № 1408/71 система е само система за координиране, отнасяща се по-конкретно до определянето на националното законодателство или националните законодателства, приложими по отношение на заетите и самостоятелно заетите лица, които при различни обстоятелства упражняват правото си на свободно движение (Решение от 9 март 2006 г. по дело Piatkowski, C-493/04, Recueil, стр. I-2369, точка 20, Решение от 18 юли 2006 г. по дело Nikula, C-50/05, Recueil, стр. I-7029, точка 20 и Решение от 3 април 2008 г. по дело Derouin, C-103/06, Сборник, стр. I-1853, точка 20).

26 Присъщо на подобна система е, че условията, на които се подчинява обособяването на периоди на заетост или осигуряване, се различават в зависимост от държавата членка, в която съответният работник е извършвал дейността си. В съответствие с член 1, буква с) от Регламент № 1408/71 тези условия се определят изключително от законодателството на държавата членка, съгласно което разглежданите периоди са били завършени.

27 Все пак при определянето на посочените условия държавите членки са длъжни да спазват правото на Съюза, и по-специално целта, преследвана от Регламент № 1408/71, както и принципите, на които той се основава.

28 В това отношение следва да се напомни, че както се изтъква във второ и четвърто съображение на Регламент № 1408/71, той има за предмет да гарантира свободното движение на заети лица и самостоятелно заети лица в Съюза, като при това се зачитат характеристиките, присъщи на националните законодателства в областта на социалната сигурност. За целта, както следва от пето, шесто и десето съображение от него, регламентът утвърждава като принцип равното третиране на работниците с оглед на различните национални законодателства и се стреми да гарантира във възможно най-голяма степен равното третиране на всички работници на територията на дадена държава членка, както и да не поставя в по-неблагоприятно положение онези от тях, които упражняват правото си на свободно движение (Решение по дело Piatkowski, посочено по-горе, точка 19, Решение по дело Nikula, точка 20 и Решение по дело Derouin, посочено по-горе, точка 20).

29 Що се отнася по-специално до осигуряването за старост, член 45, параграф 1 от Регламент № 1408/71 изисква компетентната институция на държавата членка, чието законодателство подчинява придобиването на правото на обезщетение на завършването на минимален осигурителен период, да вземе предвид — ако е необходимо за придобиване на право на обезщетение от съответния работник — осигурителни периоди, завършени съгласно законодателството на която

и да било друга държава членка, както ако ставаше въпрос за периоди, завършени съгласно законодателството, което тя прилага.

30 Така член 45 от Регламент № 1408/71 привежда в изпълнение принципа на сумиране на периодите на осигуряване, на пребиваване или на заетост, посочен в член 42, буква а) ЕО. Става въпрос за един от основните принципи за координиране на равнището на Съюза на схемите за социална сигурност на държавите членки, имащ за цел да гарантира, че упражняването на предоставеното от Договора за ЕО право на свободно движение не води до лишаване на работник от социалноосигурителни предимства, за които той би могъл да претендира, ако беше натрупал целия си стаж в една-единствена държава членка. Всъщност подобна последица би могла да възпре работник от Съюза да упражни правото си на свободно движение и при това положение би представлявала пречка пред тази свобода (Решение от 26 октомври 1995 г. по дело Moscato, C-481/93, Recueil, стр. I-3525, точка 28 и Решение по дело Salgado Alonso, посочено по-горе, точка 29).

31 Следователно за придобиването на право на пенсия, предвидена от националното законодателство, държава членка има право да наложи минимален период, през който са внасяни осигурителни вноски, и да определи естеството и границата на осигурителните периоди, които могат да се зачетат за тази цел, тъй като в съответствие с член 45 от Регламент № 1408/71 и периодите, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава членка, се зачитат при същите условия, както ако бяха завършени съгласно националното законодателство (вж. в този смисъл Решение по дело Salgado Alonso, точка 31).

32 В конкретния случай от предоставената на Съда преписка е видно, че периодите, през които са внасяни осигурителни вноски в друга държава членка, се признават от Zakład Ubezpieczeń Społecznych при определянето на периода, необходим за придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, и се добавят към общата продължителност на всички завършени в Полша периоди на внасяне на осигурителни вноски. Същите тези завършени в друга държава членка периоди, през които са внасяни осигурителни вноски, обаче не се зачитат, когато става въпрос за определянето на границата от една трета, която не

могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо периодите, през които такива са внасяни.

33 Безспорно е обаче, че работник, като разглежданото лице по главното производство, който е завършил периоди на внасяне на осигурителни вноски в Полша, както и в друга държава членка, се намира поради това обстоятелство в по-неблагоприятно положение от работник, който е завършил в Полша всички периоди на внасяне на осигурителни вноски.

34 Всъщност, както е видно от изчислението на Zakład Ubezpieczeń Społecznych, г-жа Tomaszewska може да се позове само на период от 60 месеца, през който не е внасяла осигурителни вноски, поради което тя доказва общо период на внасяне на осигурителни вноски от 346 месеца, който не е достатъчен, за да претендира на право на пенсия. За сметка на това, ако, вместо да упражни правото си на свободно движение и да завърши осигурителни периоди в друга държава членка, г-жа Tomaszewska беше завършила в Полша всичките периоди на внасяне на осигурителни вноски, тя щеше да има възможност да се позове на осигурителен период, през който не са внасяни осигурителни вноски, равен на 76 месеца, и щеше да събере по този начин 362 месеца осигурителни вноски, което съответства на минималния период от 30 години, необходим за придобиването на право на пенсия.

35 При тези обстоятелства прилагане на националното право, като извършеното от Zakład Ubezpieczeń Społecznych по главното производство, при което в рамките на определянето на границата от една трета, която не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо периодите на внасяне на такива, осигурява на работниците на Съюза, упражнили своето право на свободно движение, по-неблагоприятно третиране от третирането на работниците, които не са се ползвали от това право, е от естество да

възпрепятства свободното движение на работниците и пречи на прилагането на правилата за сумиране, посочени в член 45 от Регламент № 1408/71.

36 Всъщност от посочената в точка 31 от настоящото решение съдебна практика следва, че полското право наистина може да наложи минимален период на внасяне на осигурителни вноски за придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и да определи естеството и границата на осигурителните периоди, които могат да бъдат зачетени, но то може да направи това само при условие че в съответствие с член 45 от Регламент № 1408/71 завършените в друга държава членка периоди на внасяне на осигурителни вноски се зачитат при същите условия като периодите, завършени в Полша.

37 Поради това периодите на внасяне на осигурителни вноски, завършени от г-жа Tomaszewska в която и да било друга държава членка, трябва да се приравнят на завършените в Полша такива периоди и следователно трябва да бъдат включени в изчисляването на границата от една трета, която не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо периодите, през които такива са внасяни.

38 Що се отнася до изтъкнатия от полското правителство довод, че фактът на незачитането на завършените в други държави членки периоди на внасяне на осигурителни вноски, при определяне на границата от една трета, която не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо осигурителните периоди, през които такива са внасяни, се обосновавал от административни трудности и други проблеми от практическо естество, достатъчно е да се констатира, че член 39, параграф 3 ЕО не допуска за упражняване на правото на свободно движение на работниците да се предвиждат други ограничения освен тези, които се обосновават със съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве. При това положение извън изрично предвидените от Договора хипотези не може да се обоснове друга пречка пред свободното движение на работниците (вж. в този смисъл Решение от 7 март 1991 г. по дело Masgio, C-10/90, Recueil, стр. I-1119,

точка 24 и Решение от 16 септември 2004 г. по дело Merida, C-400/02, Recueil, стр. I-8471, точка 30).

39 С оглед на гореизложените съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 45, параграф 1, от Регламент № 1408/71 трябва да се тълкува в смисъл, че при определянето на минималния осигурителен период, изискван от националното право за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от работник мигрант, компетентната институция на съответната държава членка трябва да зачете за нуждите на определянето на предвидената от правната уредба на тази държава членка граница, която не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо периодите, през които такива са внасяни, всички осигурителни периоди, натрупани през професионалния стаж на работника мигрант, включително в други държави членки.

По съдебните разноски

40 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 45, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат

в рамките на Общността, в изменената му и актуализирана редакция съгласно Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година, трябва да се тълкува в смисъл, че при определянето на минималния осигурителен период, изискван от националното право за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от работник мигрант, компетентната институция на съответната държава членка трябва да зачете за нуждите на определянето на предвидената от правната уредба на тази държава членка граница, която не могат да надвишават периодите, през които не са внасяни осигурителни вноски, спрямо периодите, през които такива са внасяни, всички осигурителни периоди, натрупани през професионалния стаж на работника мигрант, включително в други държави членки.

Подписи